

מאיר

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת כי תצא הש"פ

הייתי רוצה לנסוע לעין הוד - רק כדי להוסיף שם לשלט את המילה:
"מלבדו"...

פרשה מאירה

צער בעלי חיים

בפרשת כי תצא מופיעות מצוות רבות. זו הפרשה בה מצויה כמות המצוות הגדולה ביותר בכל פרשיות התורה!

אחד מהדברים שנלמדים מהפרשה הוא צער בעלי חיים. התורה מצפה מאתנו שנהיה לא רק על בני אדם, הקרובים לנו והרחוקים ממנו, אלא אפילו על בעלי החיים.

חכמינו למדו אותנו שישנן שלש מדות שמאפיינות את עם ישראל: רחמים, ביטחון וגומלי חסדים. ההתנהגות במדת הרחמים טבועה בנפשנו, וזו גם אחת מהמדות של הקדוש ברוך הוא, שהוא רחום וחנון, ועלינו ללכת בדרכיו.

לפעמים מתוך שובבות ומשחק, אנחנו לא שמים לב, ואנחנו מצערים קצת בעלי חיים: מפחידים חתול, או רודפים אחרי יונה. בואו נזכור את מדת הרחמנות שטבועה בנו, וננהג בה עם הסובבים אותנו, וגם עם בעלי החיים.

הפרסים חוזרים!

ענו באתר על החידות בדף הפרשה באתר, ואולי תזכו בפרס!

שאלות בפרשה

1. מי מהבנים מקבל פי שניים בירושה?
2. מה השכר שמוכר למי שמקיים את מצוות שילוח הקן?
3. מהו נֶשֶׁך?
4. מהי מצוות השכחה?
5. את מי אסרה התורה לתעב, בגלל שהוא אח שלנו?
6. מהם ה"גדילים"?
7. איזו מצווה מיוחדת יש למי שלקח אישה, בשנה הראשונה?
8. כיצד יימנע האדם מלעבור על נדריו?

חידת חדגא: מתי נהוג לקרוא את ה'מפטיר' של הפרשה?

חידת פולקע: שלושה דברים בפרשה - שניים מהם יש למהר לשלם, ואת השלישי אסור לשלם!

תפזורת חודש אלול

ע	כ	ס	ה	ל	א	ר	ה	ש	ת	צ	ל
ש	ל	ט	ב	ל	א	א	ק	ו	נ	א	י
ב	ה	ס	ו	מ	ל	ת	ח	פ	ה	צ	צ
ת	ב	י	ש	ל	ו	י	ו	ר	ס	ז	ש
צ	ו	י	ת	ו	ל	ת	ג	ח	ל	ה	ב
ט	ש	ח	ה	ס	ש	ד	צ	ח	י	צ	ד
י	ת	ש	י	ו	ס	ו	ז	ה	ח	ל	ש
נ	ת	ז	ב	ל	ר	ש	פ	ל	ו	י	ס
ד	מ	ה	ל	פ	ס	נ	ו	ר	ת	א	ס
ק	ג	ר	ו	מ	א	ל	ט	פ	ט	כ	מ
ר	ח	ש	ל	ט	א	ז	ע	ק	ר	ש	ז
ג	נ	ע	א	ו	ה	ב	ו	ש	ת	מ	ג

הוראות

בתפזורת מפוזרות ארבע מילים:

אלול

שופר

סליחות

תשובה

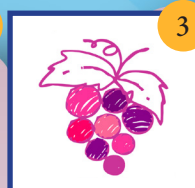
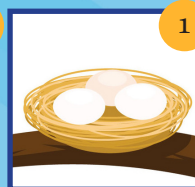
כל מילה מופיעה

4 פעמים חוץ ממילה אחת שמופיעה רק 3 פעמים.

מצאו מהי המילה שמופיעה 3 פעמים בלבד!

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

יָפִי שֶׁל חֲזָן צָרוּד סִיפּוּר לַשַּׁבָּת

שמחה פשיטיק

כלב אחד נסע לטייל באפריקה. באחד מימי הטיול הוא הלך לאיבוד, ובדרך הוא ראה נמר שרץ לכיוונו כדי לטרוף אותו. הוא חשב מה לעשות, ראה על האדמה עצמות, התיישב לידן עם הגב לנמר, וכשהנמר התקרב אמר בקול: 'זה היה נמר מממש טעים, מעניין אם יש עוד כאלה נמרים טעימים באזור...' כששמע הנמר את הכלב, נבהל מאוד, הסתובב וברח... הקוף שישב על העץ מעל וראה הכלב, החליט שזו הזדמנות טובה בשבילו לתפוס יחסים טובים עם הנמר. הוא רדף אחרי הנמר וסיפר לו שהכלב עשה ממנו צחוק. הנמר התעצבן ואמר לקוף: 'עב על הגב שלי ובוא תראה איך אני עושה מהכלב הזה קציצות!!!' הכלב, שעוד לא הספיק להירגע, שוב ראה מרחוק את הנמר רץ לכיוונו עם הקוף על גבו. במקום לברוח, הכלב התיישב שוב עם הגב כלפי הנמר. שנייה לפני שהנמר הגיע אליו, אמר הכלב בקול: 'איפה הקוף המעצבן הזה?! כבר לפני חצי שעה ביקשתי ממנו שייביא עוד נמר!'

וממני לא. כְּשֶׁהִגִּיעַ תוֹרוֹ שֶׁל יַחְזָקָאֵל הוּא עָלָה עַל הַבִּימָה הַמִּיעֲדָתָה, פָּתַח אֶת פִּיו, וְהִחֵל מְשׁוֹרֵר שִׁירֵי שַׁבַּת שֶׁהִפִּיר מְבִית אָבָא.

כְּשֶׁהוּא שָׁר הַשְּׁתַּרְרָה דְּמָמָה מְחַלֶּטֶת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת... וְלֹא מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לִיַּחְזָקָאֵל קוֹל יָפֵה, אֲלָא מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לוֹ קוֹל צָרוּד לְהַחֲרִיד. אֲבָל הָאִישׁ, כִּי נִרְאָה, כָּלֹל לֹא הִתְרַשָּׁם מֵהַמְּבָטִים הַמְּפֹתָעִים שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ. הָיָה גַם כִּמְהָ שֶׁצִּחְקוֹ בִּלְגָלוּג עַל ה'חֲזָן' הַמְּהַלֵּל. 'אִין לוֹ קוֹל עָרֵב, יֵשׁ לוֹ קוֹל עוֹרֵב...' גָּחַךְ מִיִּשְׁהוּ מִמֶּשׁ מֵאַחֲוָרֵי אֲזוּנוֹ שֶׁל יַחְזָקָאֵל. אֲבָל הוּא, כְּאִמּוֹר, לֹא הִתְחַשֵּׁב בְּאָף אֶחָד וְהִמְשִׁיךְ לִשְׁרֵי מֵלָא פִּיו וצִרְדוֹתוֹ.

כְּשֶׁשִּׁים, הַבֵּיט בְּחִבְרֵי הַקְּהֵלָה שֶׁבָּחֲנוּ אוֹתוֹ, וְרָאָה בְּעֵינֶיהֶם אֶת הַמְּבָט הָאוֹמֵר בְּלִי מַלִּים: 'בְּכָל הַכְּבוֹד, אֲתָה מִמֶּשׁ לֹא רָאִי לִהְיוֹת חֲזָן'. יַחְזָקָאֵל נִשְׁאַר לַעֲמֹד עַל הַבִּימָה הַמְּגֻבֶּהֶת וּפְנָה לַעֲבֹר הַקְּהֵל, וּבְפֶרֶט לַעֲבֹרָם שֶׁל נִכְבְּדֵי הַקְּהֵלָה: 'מוֹרִי וְרוֹבוֹתִי! הֲרֹשׁוּ לִי לִסְפֹּר לָכֶם סְפּוֹר, בְּטֶרֶם אֲרֹד וְאֶלֶף לִי. לְפָנַי שְׁנַיִם רְבוֹת חֵי לוֹ יְהוּדִי אֶחָד בְּכָפֶר קָטָן עַל שִׁפְתַּי הֵים. בְּכָל בִּקּוֹר, בְּשַׁעַת מְקֻדָּמַת מֵאֵד, הוּא הָיָה קָם וְיוֹצֵא אֶל הַגְּבֻעָה הַסְּמוּכָה לַיָּם, שֶׁם הָיָה מִתְפַּלֵּל לְבוֹרָא עוֹלָם, מְדַבֵּר אִתּוֹ, מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ בְּקִשּׁוֹת וְחוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה. יוֹם אֶחָד, כְּשֶׁהוּא עָמַד בַּתְּפִלָּה כְּמוֹ בְּכָל בִּקּוֹר מוֹל הֵים, הוּא גָּלָה לְחֻרְדּוֹתוֹ כִּי גַל עֲצוֹם מִתְקַרֵּב אֶל הַכְּפָר שֶׁשׁוֹכֵן עַל הַחוּף, וּמֵאִים לִשְׁטֹף אוֹתוֹ וּלְהַטְבִּיעַ אֶת יוֹשְׁבָיו. לֹא הָיָה לוֹ זְמַן רַב כְּדִי לָרֶדֶת מֵהַגְּבֻעָה וּלְרוֹץ אֶל הַכְּפָר, וְלָכֵן הוּא זָעַק בְּכָל כַּחוֹ: 'הֲצִילוּ!!! גַּל גָּדוֹל מִתְקַרֵּב אֶל הַכְּפָר!!!' וְלֹא הִפְסִיק לַעֲקֹק עַד שֶׁאֲחֵרוֹן הַתּוֹשָׁבִים קָם מִשְׁנֵתוֹ וְנִמְלֵט מֵהַכְּפָר. דַּקּוֹת סְפּוֹרוֹת אַחֵר כִּי שָׁטַף הַגַּל הָאֲדִיר אֶת הַכְּפָר, אֲבָל כָּל תּוֹשְׁבָיו נִצְלוּ. בְּתוֹךְ תְּקוּפָה קְצָרָה חֲזָרוּ הַחֲסִים לְמִסְלוֹלָם, אֲבָל דָּבָר אֶחָד לֹא חֲזַר - קוֹלוֹ שֶׁל אוֹתוֹ יְהוּדִי. בְּגִלְל הַצְּעָקוֹת שֶׁלוֹ, הוּא הִצְטַרֵּד קִשּׁוֹת, וְהִקּוֹל שֶׁלוֹ נִהְיָ נוֹרָאִי.

יַחְזָקָאֵל הִסְתַּכֵּל עַל הַקְּהֵל. כָּלֶם הָיוּ מִרְתָּקִים. 'הִיְהוּדִי הַזֶּה', אָמַר בְּדִרְמָטִיוֹת, 'הוּא אֲנִי! כְּשֶׁאֲנִי אֵתָּה הַחֲזָן שְׁלָכֶם, יַעֲמְדוּ לְצִדִּי זְכִיּוֹת רְבוֹת שֶׁל הַצֵּלָת חַיִּי אֲנָשִׁים רַבִּים מִמָּוֶת. הָאֵם אֲתָם חוֹשְׁבִים שֶׁיֵּשׁ כֹּחַ יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה לְפָתַח בְּפִיכֶם שְׁעָרֵי שְׁמַיִם?' סִים בְּשִׁאלָה. מִחִיאוֹת כָּפִים סוֹעֲרוֹת בְּשָׂרוֹ לוֹ שֶׁהוּא הִתְקַבֵּל.

לְפַעְמִים אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים שֶׁאֵם אִין לָנוּ כֶּשֶׁרוֹן מִסִּים, זֶה אוֹמֵר שֶׁלֹּא נִצְלִיחַ. אֲבָל עֲלִינוּ לְחַפֵּשׁ אֶת הַנִּקְדָּה שֶׁבָּה אֲנַחְנוּ טוֹבִים וּמִיָּחָדִים, וְאֲתָה לְהִתְקַדֵּם לַעֲבֹר הַמְּסֵרָה שֶׁהַצְבָּנוּ לַעֲצֵמָנוּ.

באדיבות "שלוש לעם"

קְהֵלָה יְהוּדִית קִטְנָה הִתְקַיְּמָה לָהּ בַּעֲרֵירָה רְחוּקָה. תּוֹשְׁבֵיהָ לֹא הָיוּ רַבִּים, וּבֵית כְּנֶסֶת אֶחָד וְיָחִיד הָיָה בְּכָל הָעִירָה כְּלָהּ. מִסְפַּר הַמִּתְפַּלְלִים הַמְּצֻמָּצֵם יָצַר מִצָּב שְׁלָכֶם הָיוּ תְּפִקִּידִים שׁוֹנִים: הָאֶחָד שֶׁמֶשׁ כְּגַבִּי, הָאֲחֵר קוֹרָא בְּתוֹרָה, הַשְּׁלִישִׁי חֲזָן בַּתְּפִלוֹת יְמֵי הַחֹל, הָרְבִיעִי אַחֲרָאִי עַל הַנִּסְיוֹן, וְכֵן הֵלָאָה וְהֵלָאָה. מִיכָאֵל נִשָּׂא בַּתְּפִקִּיד הַחֲזָן שֶׁל קְבֻלַּת שַׁבַּת, וְשִׁירָתוֹ בַּתְּפִלָּה הִיְתָה עָרְבָה לְכָל אֶזְרָא יְהוּדִית, וְאִפְלוּ קֶצֶת מִגִּזְיֵי הַסְּבִיבָה נִקְבְּצוּ מֵאַחֲוָרֵי חֲלוֹנוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת כְּדִי לְהֶאֱזִין לַתְּפִלָּתוֹ הַנָּאָה.

וְהֵי הַיּוֹם, וּמִיכָאֵל הַחֲזָן הִסְתַּמַּק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וְעָבַר לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב. הַתּוֹשָׁבִים כָּלֶם, שֶׁהִפִּירוּ אֶת מִיכָאֵל וְחִבְּבוּ אוֹתוֹ וְאֶת שִׁירָתוֹ, לֹו אוֹתוֹ לְמִנּוּחֹת בְּצַעַר רַב וּבִיגּוֹן קוֹדֵר. וְאִזּוֹ, כְּאִשְׁרֵי חֲזָרוֹ מִן הַלְלוּיָהּ, קָם מִשָּׁה הַגָּבִאי וְשָׂאֵל: 'מִי יִהְיֶה הַחֲזָן שְׁלָנוּ בַּתְּפִלָּת קְבֻלַּת שַׁבַּת מֵעַתָּה וְאֵילָנָה?' חֲבָרְיוֹ הַבִּיטוּ בוֹ וְהִנֵּהנּוּ בְּרָאשֵׁיהֶם, כְּשֶׁהֵם אוֹמְרִים: 'אֲתָה צוֹדֵק, צָרִיךְ לְחַשֵּׁב עַל כָּךְ'. חֲשָׁבוּ וְחֲשָׁבוּ, וְהִגִּיעוּ לְמִסְקָנָה כִּי צָרִיךְ לְהֵבִיא חֲזָן חֲדָשׁ מִחוּץ לָעִירָה. 'כָּל הַתּוֹשָׁבִים כָּאֵן כְּבֹר נוֹשָׂאִים בַּתְּפִקִּידִים', הִסְבִּיר יַעֲקֹב, 'וְאֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים לְהַכְבִּיד עֲלֵיהֶם יוֹתֵר מִדִּי. לָכֵן רְצוּי לְמַצָּא מִיִּשְׁהוּ שִׁיִּסְכִּים לְבוֹא לַעֲרִיתָנוּ וּלְשִׁמֵּשׁ לָנוּ כְּחֲזָן בְּקְבֻלַּת שַׁבַּת'.

הִסְכֵּם עַל כָּל יְהוּדֵי הָעִירָה כִּי הַחֲזָן הַחֲדָשׁ צָרִיךְ לִהְיוֹת בַּעַל קוֹל עָרֵב, לְפָחוֹת כְּמוֹ מִיכָאֵל הַמְּנוּחַ, וְשִׁדְעַ לְשׁוֹרֵר שִׁירִים יָפִים בְּלִי לְזִינָף. עַד מִהֲרָה נִשְׁלָחוּ שְׁלִיחִים וּבִידֵיהֶם כְּרוּזִים, הַמוֹדִיעִים כִּי דְרוֹשׁ לְקַהֵל הַיְּהוּדִית שֶׁבַּעֲרֵירָה חֲזָן נָעִים זְמִירוֹת, אֲשֶׁר קוֹלוֹ צָלוּל וְיָפֵה, וְכִי כָּל הַמִּעֲנִי לְהַגִּישׁ אֶת מַעֲמָדוֹתוֹ, יִתְכַבֵּד לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַמְּקוֹמִי וּלְשִׁיר בְּפָנָי יְהוּדֵי הַקְּהֵלָה. שְׂכָר נָאָה הַבְּטָח לְמַתְאִיִּים.

בַּעֲרֵירָה הַסְּמוּכָה עָמַד יְהוּדִי בִּשְׁם יַחְזָקָאֵל וְקָרָא אֶת הַמוֹדְעָה בְּעִיּוֹן. מִשְׁרֵת הַחֲזָנוֹת קִרְצָה לוֹ, וְלֹא דוֹקָא בְּגִלְל הַמְּשַׁכְּרֵת הַנִּכְבְּדָה שֶׁבִּצְדָּהּ. תְּמִיד אָהֵב לְהִתְחַזֵּן, אֲבָל מֵעוֹלָם לֹא הִיְתָה לוֹ הַזְדַּמְנוּת לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּצַבּוֹר. כְּשֶׁהָיָה קָטָן, אָמַר לוֹ אָבִיו: 'יַחְזָקָאֵל, כְּשֶׁתִּגְדֵּל תִּהְיֶה חֲזָן!' וְיַחְזָקָאֵל רָצָה לְרֹאוֹת אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת מִתְמַמֶּשֶׁת. הוּא רָאָה זְכוּת לִהְיוֹת שְׁלִיחַ צַבּוֹר, וְלִהְיוֹת הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ הַתְּפִלָּה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, בְּשַׁעַת שֶׁמִּקְבְּלִים אֶת פְּנֵי שַׁבַּת הַמְּלָכָה. לָכֵן הִשִּׁים פְּעָמָיו אֶל הָעִירָה הַשְּׁכֵנָה, וְצָעַד רִגְלִית לַעֲבֹר בֵּית הַכְּנֶסֶת.

בְּהִיכָל עָמְדוֹ כְּבֹר כְּמָה וְכְמָה חֲזָנִים, חִלָּקֶם בְּעֲלֵי קוֹל נָעִים, חִלָּקֶם סֶתֶם שְׁנִסּוּ אֶת מִזְלָם. כָּל אֶחָד שֶׁהִגִּישׁ אֶת מַעֲמָדוֹתוֹ, נִעְמַד בְּפָנָי נִכְבְּדֵי הַקְּהֵל וְנִשָּׂא קוֹלוֹ בְּשִׁירָה וּבְחֲזָנוֹת כְּמִיטֵב יְכָלָתוֹ. הָיוּ בִּינֵיהֶם חֲזָנִים שֶׁל מִמֶּשׁ, וְנִרְאָה הָיָה עַל פְּנֵי נִכְבְּדֵי הַקְּהֵלָה מִמֵּי הֵם נִהְנִים